

her i min Haand et Aktstykke, der desværre den Gang ikke var i min Besiddelse, men først kom det i Gaar. Det er en Betænkning, afgiven af en af Regeringen nedsat Kommission, om Ringkøbing Fjords Udløb. Det er ikke nogen forældet eller gammel Betænkning, thi den er afgiven den 14. November 1900, altsaa kun for nogle faa Aar siden, og Forholdene have sikkert ikke forandret sig synderligt i den mellem-liggende Tid. Denne Kommission bestod af Admiral Bruun, Vandbygningsdirektør Otterstrøm, Ingeniør under Vandbygningsvæsenet Hummel, Havnekaptajn Drechsel, Havnebygmester Møller, Grosserer Adolph, Skibsreder Carl, Oberstløjtnant Nökkentved og Kontorchef under Indenrigsministeriet Mortensen, nuværende Generaldirektør Nordlien. Jeg har villet nævne disse Navne, fordi det er gode Navne, og det er sikkert, at der mellem disse Navne findes saavel vandbygningskyndige, tekniske, maritime, merkantile som juridiske. Det er en saadan Samling af gode Navne, at en Betænkning, der er afgiven enstemmig af Kommissionen, absolut derigennem har sin Vægt. Aktstykket er i og for sig lige saa interessant som belærende, det er en Betænkning, som vel er værd at lægge Mærke til, i alt Fald efter min Opfattelse. Den giver først en historisk Oversigt over Sagen og gaar derefter over til at behandle de forskellige Projekter, der have været fremme, og de forskellige Steder, hvor man har tænkt paa en Gennemgravning af Holmslands Klit for at tilvejebringe et bedre Udløb end det af Naturen dannede. Det siges saaledes i Betænkningen, at det altid og med Rette — disse Ord „altid og med Rette“, staa med fremhævet Tryk — har været hævded, at et aabent Udløb til Havet ikke maatte ligge lige ud for Fjorden eller for nær denne. Og idet en Gennemgravning ved „Hvide Sande“ omtales, siger Kommissionen, at ganske vist vil der derved kunne vindes en Sænkning af Middelsommervandstanden i Fjorden af 0,6 Fod, altsaa 6—7 Tommer, men tilføjer 2 Linier, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse. „Men“, siger den om et saadant Udløb ved „Hvide Sande“, „under stormfulde Perioder med Højvande i Havet vil Kanalen give Anledning til betydelige Oversvømmelser, ikke alene om Vinteren, men ogsaa om Sommeren“. Saadanne Udtalelser af saadanne Mænd om Faren ved dette Udløb netop ved „Hvide Sande“, hvortil en Bevilling nu søges given, forekommer mig at tale højt nok for sig selv, saaledes at jeg ikke behøver at tilføje Kom-

mentarer. Man kunde jo sige, at disse to Linier, jeg nu har citeret, kunde være udrevne af deres naturlige Forbindelse med hele Betænkningen og staa i Modstrid med forudgaaende eller efterfølgende Udtalelser. Dette er imidlertid saa langt fra Tilfældet, at jeg kunde læse hele Sider af Betænkningen op, hvori den samme Grundtone hersker. Jeg skal med Formandens Tilladelse endnu kun oplæse 6 Linier, som komme senere, som i Virkeligheden i Korthed have samlet hele Kommissionens Konklusion i Spørgsmaalet — jeg understreger udtrykkelig, at hele Kommissionen er enig. De første 2 Linier af disse 6 ere endogsaa med fremhævet Tryk og lyde saaledes: „Tilvejebringelsen af et aabent Udløb direkte fra Fjorden til Havet maa Kommissionen derfor af Hensyn til Landbrugets Interesser bestemt fraraade, fordi et saadant Udløb vil give Anledning til Oversvømmelser af Engene til meget ubehagelige Tider, uden at den Sænkning af Fjordens Vandspejl, der til andre Tider vilde kunne hæves, saaledes som det ovenfor er paavist, vil kunne fri Engene for de Oversvømmelser, som de nu under regnfulde Perioder i Sommertiden lide af“. Altsaa, Faren er stor, og Kommissionen erklærer, at Faren er saa stor, at den stærkt fraraader et saadant Udløb. Det tør vel imidlertid antages, at der for Finansudvalget har foreligget nyere og grundigere, ikke mig bekendte Undersøgelser af Forholdet end dem, der ere foretagne af de af mig nævnte, bekendte, udmærkede, sagkyndige Mænd. Jeg vil haabe, at der har foreligget saadanne grundige Undersøgelser af mere kompetente Størrelser end dem, jeg har nævnt; thi det vilde være en Beroligelse overfor den store Ængstelse, som de omboende Englodsejere nu nære for den foreslaaede Gennemgravning, naar Finansudvalget havde en Forvisning om, at de Farer, som den tidligere Kommission advarer saa stærkt imod, i Virkeligheden ere illusoriske. Ejere ere jo spredte rundt om Fjorden, og det er overordentlig betydelige Engdrag, der ville blive udsatte for disse eventuelle Oversvømmelser, disse Ejere ere ikke blot Privatmænd, men Staten selv hører dertil, idet den ejer den ikke ubetydelige Domæne „Tipperne“. Den højtærede Konseilspræsident gjorde gældende, at denne Gennemgravning kun maa betragtes under den Synsvinkel, at den er et Forsøg for at indvinde Erfaring. Ja, det kan jeg godt forstaa, at det skal være et Forsøg for at indvinde Erfaring, og jeg er enig med den højtærede Konseilspræsidi-